Kácsor Zsolt

A reménység könyvéről

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 19. szám, 2018. május 11.

Hargitai Miklós: És bocsásd meg vétkeinket. Európa Könyvkiadó, Budapest, 2018, 357 oldal, 3999 Ft

Hargitai könyvének legfőbb problémája, hogy nem regény. Nem mintha regényként tételezné magát – hiszen műfaji besorolása nincs –, ugyanakkor a szöveg rendelkezik olyan sajátosságokkal, amelyek egy regényt általában véve regénnyé tesznek. (…) Vannak benne kifejezetten mívesen megírt részek: az *Áldozat* (53.) és a *Csóka* (271.) című fejezetek a maguk nemében gyönyörű darabok olyan tájleírásokkal, hogy elakad az ember szava. A 19 fejezetből álló szöveg egészéből azonban hiányzik a nyelvi feszültség. Nincsen sodrása. Azt az izzást hiányolom belőle, amitől a kortárs magyar remekírók esetében kigyullad a papír.

Jó, de ha ennyi rosszat mondtam róla, akkor miért is ajánlom elolvasásra? S miért szurkolok a szerző esetleges második könyvének? Mert ennek a szövegnek az őszinte, lobogó hite mellbevágó. Olyan meggyőződés, felelősségérzet, okító és jobbító erő sugárzik belőle, ami szokatlan a kortárs irodalomban. Ezt az erőt Hargitai a keresztény vallásból meríti, holott a magánéletben (tapasztaltam a *Népszabadság*nál) nem egy hittérítő és hitvalló alkat.